

Streda 3. januára 2018

Piesne: ES č. 71, 521

Text: 2M 2, 1 – 10

„Istý muž z domu Léviho šiel a vzal za manželku dcéru z domu Léviho. 2Žena počala i porodila syna, a keď videla, že je pekný, skrývala ho tri mesiace. 3Keď ho už ďalej nemohla skrývať, vzala papyrusový košík, vymazala ho asfaltom a živcou, vložila doň dieťa a položila ho do rákosia na brehu Nílu. 4Jeho sestra sa postavila opodiaľ, aby sa dozvedela, čo sa s ním stane. 5Vtedy prišla faraónova dcéra okúpať sa v Níle, zatiaľ čo jej služobníčky sa prechádzali na jeho brehu. Zazrela v rákosí košík a poslala svoju služobníčku, aby ho priniesla. 6Keď ho otvorila, uzrela dieťa, a hľa, chlapec plakal. Zľutovala sa nad ním a povedala: To je z hebrejských detí. 7Tu povedala jeho sestra faraónovej dcére: Nemám ísť zavolať dojku z hebrejských žien, ktorá by ti dieťa kojila? 8Faraónova dcéra jej odpovedala: Chod! Dievča šlo a zavolalo matku dieťaťa. 9Faraónova dcéra jej povedala: Vezmi toto dieťa, odchovaj mi ho a ja ťa za to odmením. Žena vzala dieťa a kojila ho. 10Keď dieťa odrástlo, priviedla ho k faraónovej dcére, ktorá ho prijala za syna; dala mu meno Mojžiš hovoriac: Z vody som ho vytiahla.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Veľmi zaujímavý príbeh. Dvomi ľuďmi bez mena z domu Léviho sa narodilo dieťa. Šťastie týchto ľudí z jeho narodenia však netrvá dlho. Sprevádza ich strach z budúcnosti. V takejto situácii sa nedá ostať nečinný. To, čo urobila matka dieťaťa, bol čin záchrany. Urobila všetko preto, aby dieťa bolo nájdené a zachránené. Čo sa stane s dieťaťom, v tom čase ešte nikto nevedel. Tento počin matky je pre nás pripomenutím si toho, čo si uvedomujeme pri každom krste, dieťa nie je naše vlastníctvo, ale je to dar od Boha. Dieťa mohlo nakoniec vyrastať vo svojej rodine. Neskôr mohlo mať účasť na všetkom luxuse vďaka žene, ktorá ho vytiahla z vody a dala mu meno. Je to rozprávkový koniec. Keby to tak bolo stále, aby sa všetko dobre skončilo, povieme si. Ako vnímať tento príbeh? Nádejať sa, že všetci budú mať v živote šťastie a niekto ich zachráni z beznádejnej situácie, to by sme mohli považovať za naivitu. V tomto príbehu ide v prvom rade o to, aby sme brali vážne, že Boh pomáha tam, kde je skutočne prítomný. Boh koná v skrytosti, nie nejako okázalo, koná skrze ľudí – no nekoná tak, ako by sme to práve chceli. Boh nebol len akýmsi vzdialeným pozorovateľom života tejto rodiny ale hlavným režisérom tejto situácie. Je to pozývanie k tomu, aby sme s Božou prítomnosťou počítali v každom dni nášho života. On sa nám predstavuje ako taký, ktorý nad nami, tak ako to počúvame v požehnaní, rozjasňuje svoj obličaj. Ak chceme, aby Pán Boh

konal v našom živote, potom nemáme ostať stáť pri tom, čo sa nám zdá neprekonateľne ťažké, ale máme sa upevňovať v konaní dobra, v hľadani toho, čo On chce vykonať v mojom živote. Ak mám strach z toho, čo je nové, čo ma v živote čaká, alebo ak mám starosti pri pohľade na toho, kto mi je zverený, potom z tohto príbehu môžem čerpať odvahu, že to, čo mi leží na srdci, môžem vložiť do Božích rúk. Amen.

Modlitba:

Láskavý Bože, niekedy nás premáha strach z toho, čo nás v živote čaká, neraz si zúfame, keď pozorujeme, čo sa deje okolo nás. Nedaj, aby sme to vnímali ako dôkaz Tvojho nezáujmu či ľahostajnosti, ale upriamuj naše myšlienky na to, aby sme uvažovali, v čom všetkom môžeme byť užitoční pre tento svet. Pomáhaj nám, aby sme Ti vedeli vždy pevne dôverovať a na Teba sa spoliehať v každej životnej situácii. Amen.

Pplk. Mgr. Milan Petrula, evanjelický a. v. farár, riaditeľ Úradu ekumenickej pastoračnej služby Ministerstva vnútra SR